

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΙΩΝ. — Κατακρίνει δώδεκα δικηγόρους της Πρωτευούσης ανασκευάσαντας από κοινού την έκδοθείσαν παρά του 'Αρείου Πάγου κατά τῷ ἱεραποστόλου Κίγγ ἀπόφασιν.

— Διεδόθη ὅτι ὁ πρίγγιψ 'Αλβέρτος ἐδέχθη τὴν διαδοχὴν ἐπὶ τῷ ὄρει τοῦ νὰ διαμένῃ εἰς Παβαρίαν μὲ-
χρὶς ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως· τότε δ' ἔλθων εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ δεχθῇ τὸ δόγμα.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπένειμεν ἀμνηστίαν εἰς τοὺς βοηθοὺς τοῦ Χριστοφόρου Λάκωνας ἐκτὸς ἐξ ἑσέως.

— Ἐφυλακίσθη ὁ συντάκτης τῆς Συνταγματικῆς δι' ἄρθρου περὶ διαδοχῆς τοῦ θρόνου τὸ ὅποιον ἐξέδωκε.

ΑΘΗΝΑ. — Ἀναγγείλασα ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας διέταξε τὸν ἐνταῦθα πρέσβυν Γάλλον νὰ συλλυπηθῇ ἐξ ὀνόματός του τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰοιδίμου Λαζάρου Κουντουριώτου μέμφεται τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀχαριστήσασαν πρὸς τὸν ἔνδοξον τοῦτον οἶκον τῶν Κουντουριωτῶν.

— Βλέπουσα δὲ τὴν ἀθλιότητα τῶν πραγμάτων διὰ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀμέλειαν τῶν δικιούτων εὐχεται τὸ νὰ φέρῃ ὁ Βασιλεὺς μεθ' ἑαυτοῦ ἐπιστρέφων ἐμπείρους νίνας τῶν πολιτικῶν καὶ εἰλικρινεῖς συμβούλους καὶ οἰκονομολόγον τινα εἶσι ἦσαν ὁ Μάαυρερ, ὁ 'Αβελ κλ. Δι' τοῦτο νομίζει συμφέρον νὰ μὲν εἰς τὴν Παβαρίαν καὶ ὁ διορισθεὶς διάδοχος γυμναζόμενος εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐπιστήμην ἕως οὗ ἔλθῃ ἀληθῆς ἀνάγκη τῆς ἐνταῦθα παρουσίας του.

— Ἡ Εὐρώπη ἐπαπειλεῖται ὑπὸ σιτοδείας· ὅθεν οἱ ναῦλοι ὑψώθησαν μέχρι τῶν 10 φράγκων ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία θέλει κινήθῃ ὁπωσὺν ὠρελίμως.

ΕΛΠΙΣ. — Δικαιολογεῖ τοὺς δώδεκα δικηγόρους, οἵτινες ἐγνωμοδότησαν ἐπὶ τῆς ἐκδοθείσης κατὰ τοῦ ἱεραποστόλου Κίγγ ἀποφάσεως.

— Ὁ Βασιλεὺς ἐπανέρχεται περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου ὡς λέγεται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. — Ἐλεεινολογεῖ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ μέμφεται τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν βουλευσάμενον νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων· προβλέπει δ' ἐκ τούτου μεταβολὴν τῶν καθεστώτων, ὅποια ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, διότι καὶ αὕτη ἀνάλογον εἶχεν αἰτίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς 15 Αὐγ. πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρα-

Εἰς τὰ καταθεθεισμένα ἐντὸς τοῦ ὕδατος φυτὰ ἢ ἡ δερμὶς τῶν φ' ἄλλων δὲν φέρει παντελῶς στόματα, ἀλλὰ τὰ φυτὰ ταῦτα ἀναπνεύουσι κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἐν οἰκείῳ τόπῳ θέλομεν πραγματευθῆ. Εἰς δὲ τὰ πλείοντα φύλλα, ἐπειδὴ καὶ ἡ κάτωθεν ἐπιφάνεια τῶν, ἣτις εἶναι ἡ ἕδρα τῶν στομάτων, εἶναι εἰς ἀνεκὴ ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὕδατος, τὰ στόματα εὐρίσκονται κατ' ἐξάίρεσιν ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, οὕσης ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀέρος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν στομάτων πολλάκις εἶναι μέγας. Καὶ εὐρίσκονται μὲν ὀλίγαντα ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν ἀλλὰ διαπνεύουσι καὶ ἀναπνεύουσι ὀλιγώτερον· περὶ τὰ ἕτερα δὲ ἐπὶ τῶν δραστηριώτερον τὰς δύο πλευρὰς λειτουργίας ἔχοντων. Καθὰ δὲ ἀναφέρει ὁ κατὰ πάντας ἀξιόπιστος ἡμέτερος διδάσκαλος Κύριος Ἀνδριανὸς Βουσιεὺς, καὶ ὁ Ῥιχάρδος, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν φύλλων, τοῦ καρυοφύλλου (*Dianthus Caryophyllus* κοινῶς γαρουφαλιὰ) εὐρίσκονται ἐντὸς ἐνὸς τετραγώνου δακτύλου 38,500 στόματα. Ἐπὶ δὲ τῆς *Syngia Persica* (κοινῶς Πατχαλιὰς) ἐντὸς ἐνὸς τετραγώνου δακτύλου εὐρίσκονται 160,000 περίπου στόματα ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας εἰς τὸν Ἰζόν (*viscum* κοινῶς μελᾶς) εὐρίσκονται μόνον 200.

Περίεργα δὲ εἶναι τὰ στόματα τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τῆς κάτωθεν ἐπιφανείας τῶν φύλλων ἐνὸς χαριεστάτου καὶ κοινοτάτου φυτοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ *Nerium oleander* κοινῶς ροδοδάφνης ἢ πικροδάφνης· διότι τὰ στόματα εἰς τὸ φυτὸν τοῦτο εὐρίσκονται συσσωρευμένα ἐντὸς τοῦ πυθμένου κοιλότητος τῆς ἀκέραιου τριγῶν, καὶ πολλοὶ βοτανικοὶ ἐπιπολαίως ἀπατηρήσαντες ἠπατήθησαν, ἐκλαβόντες κατ' ἀρχὰς ὡς τὰς περιεχούσας τὰ στόματα κοιλότητος ὡς κοινὰ στόματα.

Καὶ τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἐπιδερμίδος τῶν φυτῶν δὲ τέμνομεν οὕτην κατὰ πάχος θέλομεν ἰδεῖν εἴτις ἐπιφάνεια ἐξ ἐνὸς στρώματος κυττάρων, καὶ ἐκ μιᾶς κοινοτάτης μεμβράνης συνεχοῦς καὶ διατερούπου μόνον ἐπὶ τὰ μέρη τὰ ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὰ χεῖλη τῶν στομάτων. Ἡ μεμβρὰν αὕτη, ἣτις εἶναι τρόπον τινα ἡ δερμὶς τῆς ἐπιδερμίδος, καὶ δύναται διὰ χημικῶν ἀποσπασθῆ ἀπὸ τοῦ στρώματος τῶν κυττάρων ὑπ' αὐτῆς καλυπτομένου, ἐκλήθη ἔμμη· ἔχει καὶ διαφορετικὴν χημικὴν σύνθεσιν, καὶ θεωρεῖται ὡς τῶν μὲν ὡς ἰδιαίτερον ὄργανον τοῦ φυτοῦ, καὶ τῶν δὲ ὡς πηγάζουσα ἐξ ἰδιαίτερας τινὸς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἐπιδερμὶς τῶν ξυλωδῶν καυλῶν καταστρέφεται ἐντὸς τοῦ χρόνου. Ἡ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν καρπῶν δερμὶς ποτὲ δὲν φέρει στόματα, ἢ τῶν μίσχων σπαρτῶν τῶν τρυφερῶν καυλῶν συχνάκις, καὶ ἡ τῶν φύλλων πάντοτε. Τοιοῦτον περίεργον ὄργανισμὸν ἔχει ἡ ἐπιδερμὶς τῶν φυτῶν.

Θ. Γ. Ὁργανίδης.